

Murška Straža

Glasilo obmejnih Slovencev.

Uredništvo in upravištvo v Gornji Radgoni,
Spodnji Griz št. 7, I. nadstr. I. Telefon št. 7.
Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja vsak petek zjutraj in stane s poštnino
vred za celo leto 48 K, za pol leta 24 K, za
četrt leta 12 K. Posamezna številka stane 1 K.

Inserati: Ena šeststolpna petitvrsta (prostor
3 mm visok in 45 mm širok) K 1.50. Pri večkratni
objavi primeren popust.

Branimo naše meje!

Naš list je opetovano z raznimi narodno-obrambnimi članki in razpravami skušal predramiti javnost k resnemu narodno-obrambnemu delu in to kljub temu, da se stranka, kateri list pripada, dosledno napada kot protinarodna, destruktivna stranka. Tako neutemeljeno in tendenciozno ravnanje dokazuje jasno, da je gotovemu delu slovenskega ljudstva samo na tem ležeče, da uveljavi svoje fanatično-strankarsko stališče. To prakticirajo tudi pri delu za narodno obrambo. O posameznih slučajih netaktnega postopanja bom podrobneje razpravljal. Pri tem me vodi vzvišeni namen, doseči vsaj v eni točki, to je v narodno-obrambnem delu popolno in brezpogojno skupnost. Rušitelje te krvavopotrebne skupnosti in najsi pripadajo tej ali oni stranki pa moramo odstraniti od narodno-obrambnega dela, kajti le-ti so pravi destruktivni t. j. razdiralni elementi. — Uvodnik naše predzadnje številke „Krik od severne meje“ je nekoliko vplival; vzbudil je ponekod pozornost in kakor vsem lepodonečim pozivom, tudi temu pozivu ni bila usoda mila in ostal je kolikor-toliko — glas vprijočega v puščavi. Tako tudi danes. Zopet dvigam glas za razširjanje narodno-obrambnega dela. Ne smemo vreči pri tem puške v kuruzo, ampak kričimo po potrebi tega dela naprej in naprej, morda kak odjek našega kričanja zadene na prava ušesa. — Narodno-obrambno delo — lepa beseda, lepa fraza. Pojmuje se različno, izvaja različno in vendar ni opaziti pravega uspeha. Vzrok tiči v bistveno izraziti brezbržnosti sedanjega veka. Na tej bolezni trpi naša kultura, znanost, umetnost, slovstvo, skratka vse, kar smo nekdanj imenovali — napredek.

Vzgojimo naše dobro ljudstvo duševno, dajmo mu globoko srčno kulturo, izrujmo mu iz srca in možgan materialistično pojmovanje človeka, pa bomo narod usposobili za pravo narodno-obrambno delo. Množica mora biti prežeta ene svete zavesti: Bratje, Slovenci smo, svobodo ljubimo!

Pod vplivom svetovne vojne, ki je razgnetila in zmešala vse duhove, je tudi trpela narodna zavest. Posamezni deli slovenskega

naroda se ne zavedajo svoje narodnosti, svojega jezika in vere —, premočil in premamil jih je tuj kapital in tuji vpliv in postali so ti nekaterniki po besedah pesnika: „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi. peti...“ podlaga tujčevi peti. Mnogi tega ne čutijo in vidijo v tem pomisleku šovinistično nacionalne strahove. S to frazo upravičujejo sebe ali vsaj skušajo upravičiti sebe pred svojo lastno vestjo. — Zato smo prišli tako daleč, da inteligenca, ki dolguje narodu, iz katerega je izšla — mnogo, ne dela zanj, se ne briga za njegovo prosveto in niti ne za obrambo od notranjih in zunanjih sovražnikov. Skrajni čas je, da se vzbudimo iz tega mrtvila in damo ljudstvu, kar je njegovega. V uvodniku zadnje številke sem menda preobširno govoril o razmerju med inteligenco in ljudstvom. Podal sem par smernic za narodnoprosvetno odn. obrambno delo na naših mejah. K temu delu je v prvi vrsti poklicano naše razumništvo na deželi. To je duhovščina, učiteljstvo, zdravniki, državno in privatno uradništvo ter tudi orožništvo.

1.) Učiteljstvo. Ponovno smo brali in tudi mi smo poročali, da se nahajajo na naših obmejnih šolah narodno slabo kvalificirani ljudje za učitelje. Deloma so za vsako narodno delo, če ne popolnoma nasprotni, pa indiferentni. Primerjajte dopise iz Apač. Razun nekaterih res delavnih učiteljev imamo vse polno Slovencev staroavstrijskega kova. Ti ljudje vršijo učiteljsko službo, naj torej poučujejo narod ter ga naj vzgoje v duhu svobodnega časa, ko se sami ne morejo otresti črnožoltih barv. Višji deželni šolski svet bi prav dobro storil, ko bi recimo določil posebnega referenta za obmejno učiteljstvo. Le ta bi naj bil v svojem referatu strog in neizprosen. Voditi bi moral poizvedbe glede narodne zanesljivosti kompetenta. Mlačneži in neagilne osebe ter slabokvalificirani učitelji naj bi se ne nameščali tu na meji.

2.) Duhovništvo. Isto stori v polni meri svojo dolžnost, pa ima protivnike med posvetno inteligenco. Razun duhovništva v Apačah ni narodno nezavednega duhovnika na celi meji. In vendar si drzne člankar „Slov. Naroda“ v 128. številki napisati dobesedno sledeče: „Drugi činitelj na narodno prosvetnem polju bi bilo duhovništvo; a to odpade skoraj popolnoma, ti

delajo danes bolj proti kot za državo“. Trezen poznavalec razmer in objektiven politik ve, da je to hudobna laž in izmišljotina. Pozivamo — 1. (t. j. anonimnega člankarja), naj nam v dokaz svojih trditvev navede samo enega slovenskega duhovnika na meji, ki ne bi bil narodno zaveden in ki v danih razmerah ne bi deloval na narodno prosvetnem polju. Seveda, če kdo pojmuje pod besedo „narodnoprosvetno“ delo celonočno krokanje in rogovilenje (avstrijskim Nemcem za svarilen vzgled!) mu radi verjamemo, da ima monopol na tako narodnoprosvetno delo. Glejte vendar, ljudje božji: s takim delom in neutemeljenim hujskanjem pač ne bomo prišli daleč. Ta napad je tudi motiv uvodu tega članka. Tako napadanje ni samo neukusno, ampak je tudi skrajno netaktno. Upamo, da se razumemo. Javite nam poedine slučaje imenoma, pa bodite prepričani, da nam je na stvarnosti in pravem narodno-obrambnem delu več ležeče, kakor na neukusnih strankarsko-fanatičnih frazah, ki imajo svoj izvor samo v predsodkih.

3.) Zdravniki. Narodna meja potrebuje dobrih slovenskih zdravnikov. Narodno nezanesljivi morajo odtod; slovenski zdravnik bo imel široki delokrog in se mu nikakor ni treba bati, da ne bi shajal. Tudi to je delo „Zdravstvenega odseka“, ki naj zastavi ves svoj vpliv v to, da se premestijo zdravniki nemške narodnosti v notranjost države in da njih mesta zavzamejo narodno-zanesljivi zdravniki. To pa ni želja nekaterih rodoljubov, ampak tukajšnega ljudstva v splošnem. Sploh se pa čuti precejšnje pomanjkanje zdravnikov na celi narodni meji.

4.) Državno in privatno uradništvo, naj bi kakor tudi učiteljstvo (ki je dobilo svoj ukor celo od demokratskega „Prekm. Glasnika“) malo več svojih moči posvetilo ljudstvu in njegovi prosveti. Tudi tu bo treba poglobiti delo in mlačneže odstraniti z naših mej v notranjost, kjer ne morejo škodovati.

5.) Orožništvo. Tudi tu naj komanda (poveljstvo) orožniške brigade zastavi svoj vpliv in namesti na mejah samo zanesljive in narodno čiste orožnike. To je par smernic in dobromišljenih potez za one, ki imajo voljo za delo in resnično ljubezen do naroda in domovine.

Čas je denar.

Iz življenja B. Franklina.

Stari ameriški politik, knjigar, pisatelj in ekonomist B. Franklin je v življenju najbolj cenil delavni čas.

Nekega dne pride mlad človek mimo trgovine, se postavi pri oknu ter ogleduje izložbo. Hotel je na vsak način kupiti neko knjigo, zato se je podal v trgovino ter vprašal prodajalca:

„Koliko stane ta in ta knjiga?“

„En dolar“ mu odgovori prodajalec.

„En dolar?“ začudi se kupec. „Dajte mi knjigo ceneje. Je-li mogoče?“

„Ni mogoče, ena knjiga stane en dolar!“

Kupec je nato del časa ogledoval knjigo, mislil in mislil ter nazadnje zopet vprašal:

„Ali je g. Franklin tukaj?“

„Da“ odgovori prodajalec.

„Prosim, bodite tako prijazni in mi ga pokličite, hočem z njim govoriti.“

„G. Franklin ima mnogo dela in je popolnoma nepotrebno, da ga kličem, ker je on sam odredil ceno tej knjigi.“

„Prosim, da ga vendar pokličete, želim vsaj videti g. Franklina.“

Prodajalec je nato vendar poklical g. Franklina in ko je ta prišel, ga kupec takoj nagovori:

„Želim kupiti to knjigo in zato bi Vas prosil, da mi poveste najnižjo ceno tej knjigi.“

„En dolar in četrt“ odgovori hitro B. Franklin.

Kupec začuden vsklikne: „En dolar in četrt?! Ni mogoče! Vaš prodajalec je vendar pred eno minuto zahteval samo en dolar za ravno isto knjigo!“

„Tako je tudi prav“ odgovori Franklin „tudi jaz bi raje vzel samo en dolar, kakor sem šel od dela!“

Kupec se še bolj začudi ter izprevidi, da je treba knjigo kar najhitreje kupiti.

„Dobro“ reče torej, „pa vendar mi povejte zadnjo ceno tej knjigi.“

„En dolar in pol“ odvrne Franklin.

„Kaj? En dolar in pol?! Zakaj? Pa saj ste mi vendar sami ponudili knjigo za en dolar in četrt“, se hučuje kupec.

„Da res je“, odvrne hladno Franklin, „toda čas je denar, tudi jaz bi dal knjigo raje za en dolar in četrt kakor, da vzamem za njo en dolar in pol, zraven pa izgubim toliko časa!“

Kupec ga je razumel, plačal hitro en dolar in pol, vzel knjigo ter odhitel iz knjigarne.

S takšnim in enakim postopanjem ter brezkončnim delom je imel Franklin mnogo uspeha.

Tukaj niso uničene besede francoskega revolucionarja Mirabeau-a, ki je ob času Franklinove smrti izgovoril v francoskem parlamentu sledeče:

„Franklin je umrl! Genij je dal svobodo Ameriki in razsiral po Evropi sijajne struje svetlobe ter se vrnil v krilo božje!“

Filozof, katerega si prilasčata dva sveta, človek, o katerem govori zgodovina znanosti in zgodovina vladarstva, brez dvoma zavzame visoko mesto v ljudskem rodu!

Prevedel A. Cestnik.

Primorske volitve.

Nekdaj so slovele kot najbolj protipostavne madžarske in gališke volitve, danes je njih žaliostne slave konec in svet jih pozna kot nedolžno igraro v primeru s primorskimi, posebno pa istrskimi volitvami. Ker vsa nepostavna sredstva, ki so jih rabili gališki in madžarski mogotci, so od italijanskih zločincev stokrat prekošana in vrhu vsega uporabljena nova v taki meri in s takimi sleparijami, da bi oblila samega satana rdečica sramu.

Po šumni in lažnivi proslavi aneksije, potem ko je italijanska vlada bila prepričana, da more s pomočjo zločinskih fašistov izvesti volitve tako, kakor to zahteva najnižkotnejši šovinizem, je razpisala na zasedenem ozemlju volitve za rimski parlament.

Razpis sam, s svojo volilno geometrijo je bil uvod v nasilje. Takoj za njim pa je sledilo novo nasilje — sleparski volilni imeniki in še bolj sleparsko reklamacijsko postopanje. Saj to poslednje ni imelo drugega namena, da izbriše iz volilnih imenikov še vse one Slovence, ki jih je „pozabilo“ izpustiti oblastništvo in da vpiše še vse one laške nevolilce, ki bi mogli na dan volitev priti volit na zasedeno ozemlje.

Ko je bil s tem vtisnjen primorskim volitvam pečat nasilja in sleparije javno na čelo, se je pričela druga faza primorskih volitev, volilni boj.

Pravzaprav ni pravilno, če rabimo izraz „boj“, ker ta je mogoč le tedaj, kadar si stopita nasproti dva borca. Ni pa tega bilo na Primorskem, ker tu je stal nasproti našemu neoboroženemu in osamljenemu kmetu do zob oborožen fašist, oprt na vso vladno pomoč in na vse bajonete številne laške vojske. Zato tudi ne moremo govoriti o volilnem boju, ampak samo o volilnem preganjanju, ki so ga na čelu vsem vršili fašisti.

Na velikih tovornih avtomobilih, v gruclah do 50 moč močnih so ti moderni divjaki divjali po Istri in preganjali vse, o katerih so mislili, da so zvesti svojemu narodu.

Kjer je bilo zbirališče naših ljudi, tam se je pojavil avtomobil s fašisti in skoraj je plamen razdejal dom naših ljudi, svinčenke pa so odgnale gasilce. In če je narod vsejedno vztrajal v zvestobi do nas, je prišla nova druhal in pričela požigati kmetom hiše, uničevati jim pridelke, razlivali vino, pretepali ljudi, da je vsa vas zaplakala od trpljenja. Gorje, kdor se je upiral, ker krogla je zlomila njegov odpor, ali pa je grozotna muka v ječi kričala njegovo življenje.

Ali iz trdega kova je istrski kmet in vzdržal je grozote podivjane sode, ker z vsem srcem je ljubil svojo ubogo domovino. Tedaj pa so pričeli fašisti z novimi nasilji, v obup tirajočimi zasmehovanji, da je vsa zemlja zavpila od gorja. Učitelje so izgnali, duhovnike pregnali, metali jih v ječe, jih pretepali do smrti, zasramovali Boga in zagrozili vsem, da požgo vsako vas, da uničijo vsako selo, ki bi volilo za nas.

Toda silneje ko skala sredi morja in hrast vrh gore, je bila zvestoba našega kmeta v Istri. Vztrajal je za svojo zastavo in na dan volitev glasoval za nas.

Nič ni pomagalo, da so fašisti zastražili vse dohode k volišču, nič niso izdale njih grožnje, nič niso zalegle njih sleparije, narod je vztrajal in v Istri je bil izvoljen naš človek.

Tedaj pa je zbesnela sodrga in se navalila na vasi, da z ognjem in mečem mašuje zvestobo. V grozi so gledali naši kmetje v bodočnost in spoznali, da ni rešitve zanje. Pogin jim je bil zapisan in zato so poizkusili obupno sredstvo.

Razbili so cesto, da ne bi prišli fašistovski avtomobili v vas in nekaj fašistov je tako doletela pravična kazen. Toda skoraj so prišli novi avtomobili in vsa vas je bila obkoljena.

Tedaj pa se je začelo maščevanje, tako grozno in tako podlo maščevanje, kakor ga ne zamore tudi najbolj podivjan morilec.

Vse možke so odpeljali v ječe, ki ni drugo kot najokrutnejša mučilnica, vso vas so požgali, uničili vse, kar so le obsegli, ženam pa so trgali otroke iz naročij in pred njihovimi očmi lomili otrokom kosti.

Tako je divjala v 20. stoletju laška sodrga nad našim kmetom, laška vlada pa je gledala in celo nagradila podivjane zločince.

Slovenski kmetovalec! Od krvi prepojena zemlja kliče k Tebi, od obupa potrte sirote se obračajo k Tebi: Ne zapusti teh, ki so preganjani, ker so Tvoje krvi.

Božji glas je klic zatiranih, gorje tistemu, ki ga presliši. Zato pomagajte možje in žene, radi ran trpečega ljudstva pomagajte!

„Jugoslovenska Matica“ v Ljubljani je mati zatiranih Primorcev. Postanite njeni člani, podprite jo z doneski, da reši naš narod pred poginom!

Vaša sveta dolžnost je to in večno pogubljenje Vam, če je zakrknjeno Vaše srce, kadar ječi brat v trpljenju.

Zato pristopajte k „Jugoslovanski Matici“! Zato maščujte preganjanje in rešite zatirane!

Radi svoje časti storite to, radi svojega zasluženja pomagajte bednim.

Pridobivajte novih naročnikov!

Apače.

Po odhodu vojaštva iz apačke kotline je nastalo med tukajšnjimi Slovenci precejšnje razburjenje in upravičeno; kajti vsenemški huj-skači so začeli z odkrito in predrzno propagando po posameznih vaseh cele kotline. Res je, da ni treba vedno vojaštva tu in da s tem, če vojaštva ne bo, še ni rečeno, da lepa apačka kotlina ne pripada nam, vendar so oblasti dolžne, skrbeti, da se raznim huj-skačem odtegne prilika, delati protidržno propagando med tukajšnjim prebivalstvom. — 10 občin apačke kotline ima sedaj slovenske gerente. Le tem možem, zastopnikom državne oblasti pa polagamo na srce, naj nikdar ne pozabijo, na kako važno mesto jih je postavila oblast. Naj imajo vedno pred očmi, da treba z vso možatostjo in odločnostjo nastopati, vzlasti v narodnem oziru in da se ne dajo zapeljati niti k najmanjšemu narodnemu grehu. Vsi bodo gotovo vedno imeli pred očmi, da so sinovi svobodnega slovenskega ljudstva.

Po javnih in privatnih poslopjih so še vedno nemški napisi. Tudi to nesnago bo treba prejkoslej odstraniti. Kakor se je že večkrat poročalo, so nemški huj-skači alla nadučitelj Jager, kaplan Polatschek, župnik Potzinger, učitelj Močnik, Fürst itd. vedno skupaj. Kaplanu se zelo mudi po okolici in vsakemu mora biti jasno, da njegovo vozarenje po kolesu gotovo ni v prid slovenski stvari. Slovenski učitelji poučujejo z veliko težavo slovensko, on pa otrokom naravnost prepoveduje govoriti slovenski ter je celo prepovedal, da ga slovensko pozdravljajo. V cerkvi se tudi, kakor je že svoj čas „Murska Straža“ pisala, ne čuje nobene slovenske besede, dasi je bila pred polomom redna služba božja v slovenskem jeziku. — Opozoriti bo treba finančno oblast, da se z narodnega stališča ozre po svojih uslužbencih, ali so narodno popolnoma zanesljivi. Preprijazno občevanje z Nemci in preziranje lastnih sorojakov se pač ne spodobi za obmejne finančne stražnike. Za danes zadostuj to in če se razmere ne popravijo, bomo poskusili v malo višjem tonu, ki bo segel do merodajnih ušes. Tu je splošno znano, da dobi vsak, bodisi, da je huj-skač ali tihotapec, obmejno izkaznico. Tudi znani huj-skač živino-zdravnik Rezač (pristonemsko!) in kavarnar Pratscher iz Radgone se kaj čisto pojavljata v apački kotlini in bi bilo dobro, da se merodajna oblast za te vnete obiske enkrat malo zainteresira. O orožništvu pa bomo ob priložnosti poročali, za danes zadostuj ta vrsta, mogoče se spomnijo, kje nas čevelj žuli.

Politične vesti

Jugoslavija. Ker vlada zahtevam komunistov ni ugodila, so isti sklenili, da bodo sledili vzgledu Radičevcev in hrvaških zajedničarjev in bodo konstituanto zapustili. Ta sklep ostane še provizoričen do onega časa, dokler se ne povrnejo oni komunistični poslanci, ki so pred nekaj dnevi odšli v Moskvo. Zaradi nepovoljne rešitve agrarnega vprašanja je zavladovalo v Bosni in Dalmaciji silno ogorčenje. Poslanci zemljoradniškega kluba, kateri so še ostali v Beogradu, so dobili od svoje stranke poziv, zapustiti ustavotvorno skupščino ter se vrniti domov. Jugoslovanski klub bo pa počakal tako dolgo z odločitvijo, dokler ne bo končana debata o upravni razdelitvi države, da na ta način vladnim strankam še v zadnjem trenutku omogoči popustljivost, na kar pa skoro nihče več ne računa. Na ta način bodo sedeli v konstituenti samo še demokratje in radikalcji ter par muslimanov, vse drugo bo pa doma.

Avstrija. Plebiscit za priklonitev k Nemčiji se bo na Štajerskem vršil, kakor poročajo časopisi, vendar-le 3. julija. Tudi na Nižjem Avstrijskem nameravajo prirediti plebiscit in sicer še-le proti jeseni.

Koroško vprašanje. „Jugoslavija“ poroča: Na došle vesti iz Pariza, da so naši predlogi glede Koroške odklonjeni, se je informiral poslanec Brandtner v tem vprašanju

pri ministrskem predsedniku Pašiču. Ministrski predsednik Pašič mu je odgovoril, da je beogradska vlada o odklonitvi naših zahtev obveščena po našem poslanstvu v Parizu. Vlada bo zavzela še le tedaj svoje stališče, ko bo o stvari natančneje obveščena.

Tedenske novice

Razpis nagrad.

Da se naš list še bolj razširi in tako še lažje počuje, probuja in zabava naše ljudstvo, smo sklenili razpisati sledeče nagrade:

Prvi, ki nam pridobi 20 celoletnih novih naročnikov in pošlje celo naročnino (po 48 K) naprej, dobi oba zvezka „Pod svobodnim solncem“, vezana.

Ostali, ki nam pridobijo enako število naročnikov, dobijo isto knjigo nevezano.

Kdor pridobi 10 novih celoletnih ali 20 polletnih naročnikov, dobi: Purgaj: Gospodinstvo ali pa: Salamonovi rudniki, ali kako drugo knjigo enake vrednosti.

Kdor nam pošlje naročnino za 10 polletnih ali 5 celoletnih novih naročnikov, dobi en zvezek Jurčičevih spisov, ali knjigo „Malo življenje“ ali „Martin Krpan“.

Vsaka tukaj navedenih knjig se lahko zamenja tudi za kako drugo, enako vredno knjigo.

Somišljeniki! Mladina! Na delo! V vsako hišo naš list, ker dober list je najboljši prijatelj!

Položnice za pošiljanje naročnine smo poslali vsem našim društvom, kjer jih lahko dobite.

Upravništvo „Murske Straže“.

Slovo. Veleč. g. Milan Slaje, gornjeradgonski kaplan nas je za nekaj časa zapustil ter odšel na trimesečni bolniški dopust k svojim starišem v Celje. Želimo g. Slajetu skorajšnje okrevanje in kličemo na svidenje pri težkem delu za probujanje naše severne meje.

Volitev župana v Ljubljani in Mariboru. Dne 8. junija ob 5. uri popoldne so bile v Ljubljani volitve za župana in podžupana. Z 28 glasovi od 48 je bil izvoljen za župana g. Anton Pesek, pristav narodno-socialistične stranke. Za njega so glasovali narodni socialisti, Slov. Ljudska Stranka, socialni demokrati in komunisti. Demokat Dr. Triller je ostal z 19 glasovi v manjšini. Za podžupana pa je bil izvoljen z 29 glasovi socialni demokrat Dr. Perič. S tem so izgubili liberalci po 40 letnem vladanju glavno mesto Slovenije, kjer so se čutili neobremene gospodarje. Slovenski demokrati so izgubili v Beogradu še tisto malo vpliva, ki so ga dosedaj imeli. — V Mariboru so bile volitve župana, podžupana in svetovalcev v pondeljek dne 13. junija. Za župana je izvoljen socialni demokrat Viktor Grčar z 21 glasovi od 39. Za njega so glasovali socialni demokrati (17) in 4 odborniki Slov. Ljudske Stranke, dočim so 3 odborniki Slov. Ljudske Stranke oddali prazne glasovnice. Kandidat Narodno-socialistične stranke Ivan Roglič je propadel s 15 glasovi. Za njega so glasovali demokrati in narodni socialisti. Za podžupana je bil izvoljen narodni socialist Ivan Roglič z 22 glasovi. Za njega so glasovale vse stranke razun socialnih demokratov. Za svetovalce so bili izvoljeni Dr. Leskover in Franjo Žebot od Slov. Ljud. Stranke, socialni demokrat Slanovec in komunist Krajnik. Demokrati nimajo nobenega svetovalca. Čudimo se, da so štirje odborniki Slov. Ljud. Stranke glasovali za socialnega demokrata in stem zakrivil, da je prišla v Mariboru do vlade stara mariborska nemškutarija, četudi priznavamo, da je novoizvoljeni župan Grčar zaveden Slovenec. Gospodje se gotovo niso zavedali, koliko so s tem škodovali našemu delu ob meji in nam otežkočili naše stališče.

Mejniki. V našem okraju so že postavili mejnike, velike in male. Veliki nosijo napis SHS in datum 19. sept. 1920 St. Germain. Poleg tega napisa pa so osvete željni domačini tupatam pripomnili „na nedoločen čas“. Dal Bog!

SHS — ali: Morejo biti Srbi brez Hrvatov in Slovencev? „Mi možemo biti bez vas, ali vi ne možete bez nas!“ To je stalni refren, ki odmeva iz vseh srbskih novin. Mi Slovenci smo bili radi ujedinenja z brati Srbi popolnoma čistih pojmov, vendar je velikosrbsko časopisje zagnalo zadnji čas proti Hrvatom in Slovincem tako nebratsko gonjo, da se mora vsak pravi Jugoslovian zgrazati. Ironija pa tiči v dejstvu, da je pred kratkim zaprosila vlada vse banke za posojilo od 500 milijonov dinarjev po večini za prenovitev prometnih zgradb v Stari Srbiji. Za to posojilo so najmanj prispevale srbske banke (po principu „možemo bez vas“) in sicer so dale hrvatske in slavonske banke 53 %, slovenske 20 %, srbske 15 %, bosansko-hercegovske 8 %, dalmatinske 2 1/2 % in banke iz Vojvodine samo 1 1/2 %.

Siti so ministrov. Vsak trenutek se uradno razglša, da ta ali oni minister iz vlade g. Nikole Pašića pada takozvano „ostavko“, t. j. da odstopi ali da gre. Tako je odšel železniški minister Janković in njegovo mesto zastopa drugi. Minister pošte in telegrafa ima tudi namestnika in ne vrši sam službe. Minister za agrarno reformo g. Uzunović je tudi že podal oziroma je vendar na vladino posredovanje umaknil svojo ostavko. Tudi notranji minister Drašković

je odšel in njegov namestnik je Pribečević. In tako gre po vrsti, zato ni čudno, če pomisli si volasi g. Pašić: „Samo da je, da se svrši taj ustav, pa onda odoh i ja i vi vladajte dalje, kako znate!“

Listi poročajo, da bodo tekom prihodnjega meseca vpoklicani rezervni častniki k dvomesečni orožni vaji.

„Prekmurski Glasnik“ priobčuje zadnji čas samo madžarske inserate. Torej se bratijo naši demokrati tudi že z madžarskimi židovi, ker drugih Madžarov v Prekmurju ni mnogo ali skoraj nič. Ali je to tudi v znamenju jugoslovanstva? Ko bi kak drug slovenski list prinašal samo madžarske ali nemške oglase, bi pljuvali demokrati ogenj in žveplo na njega. Pri demokratih pa je to seveda popolnoma prav. Častitamo, demokratski madžaroni!

„Plamen“. Prejeli smo 11. številko ilustriranega lista „Plamen“ s sledeče vsebino: Ivan Zorec: Zmote in konec gospodične Pavle (Nadaljevanje); Rado Murnik: Ženin na Koprnele (Zadnji ženin!); Dragotin Inkostri: Kapital in delo; J. Suchy: Črtice iz francoske revolucije; Vitomir F. Jelenc: Jugoslovansko dobrovoljstvo; J. Š. Orel: Pasti in zanke (Dalje); Politična kronika itd. „Plamen“ se naroča v Ljubljani, Kongresni trg št. 19 in stane za četrt leta 36 K; priporočamo vsem našim čitateljem in somišljenikom!

Za „Obmejni tiskovni sklad“ je darovala neimenovana 20 K. Bog plati!

Neverjetno, pa vendar resnično! Gospa Steinmetz, slovenska rojakinja, živeča v Sarajevu, si je želela kupiti srečko državne razredne loterije, pa je bila v škrupcih, katero številko bi kupila. Dne 9. februarja je kupila na trgu krompir in ga začela pripravljati za obed. Ko je prerezala en krompir, je našla v prerezu številki 7 podobne črte in ko ga zopet prereže, najde številko 42. To ji je padlo v oči, pa je sestavila iz tega dogodka sledečo kombinacijo: 9. sem kupila krompire, razrezala dva (2) in našla številki 7 in 42, to dá štev. 92.742. In potem je šla in kupila to številko in nedavno dobila na isto 600.000 kron. Vendar je to bila samo četrtinka srečke; če bi kupila celo, bi dobila 2.400.000 kron. Tako poroča nek hrvatski list, mi seveda ne prevzemamo odgovornosti za ta dogodek, ki je zares malo — čuden.

Stari veteran iz našega dvorišča je dobil pozivnico, da mora k svojem kadru v Sv. Lenartu „einkukati“. On se sicer boji, da bo „tauglich“ četudi je invalid z 99 % delanezmožnostjo.

••• D o p i s i •••

Gornja Radgona. Doslej smo vedno mislili, da je Sokol kulturna institucija. Po nedeljski prireditvi v Radincih smo na žalost videli pijane otroke pozno v noč; v neki gostilni so celo plesali otročiči. Vprašamo: Ali je to način prave vzgoje? (Op. ured.: Ta dopis priobčujemo radi objektivnosti. Dosedaj nam nikdo ne more očitati, da smo napadli sokolsko organizacijo v našem listu. Ista je na meji kot narodno-obramben faktor prepotrebna, vendar taki slučaj, ki slone na skrajni lahkomišelnosti odgovornih ljudi — mečejo na njo kaj slabo luč. Tudi mi resno dvomimo, če taki slučaj pospešujejo moralo med itak že preveč razposajeno mladino.)

Gornja Radgona. (Nemški napisi.) Prijatelj lista nam piše: Popolnoma prav, da ste začeli odkrivati stare sledove nemškutarstva pri nas. „Friedhofgasse“ je sicer že izginila, upajmo, da bo izginil tudi „k. k. Tabak-Verschleiss“. — Opozarjati pa Vas moram, da imajo tudi Radince, ki so baje že dolgo s svojim županom vred slovenske, vse polno nemških napisov. Med drugimi opozarjam le na „Petanz“ ob železniški postaji in „Marienheim“. Še lepše pa je v Gornji Radgoni. Reklamne table trgovcev z napisom „Stellage Nr. 6“, ki se blešči ob pokopališki cesti, se ne splača skoraj omenjati. Ako pa se potrudite mimo „Waldruhe“ g. Horvatha na hrib, bo Vas gotovo presenetil v vinogradu g. Bouvier lep spomenik — Franca Jožefa. Bilo bi zelo lepo, ako bi jugoslovanska tvornica šampanjca g. Bouvier dala odstraniti tudi te stare spomine, ker niti degradirani Karlek, niti pokojni Franc Jožef se tega spomenika več ne moreta veseliti. Imamo še drug nedostatek, ki za naše obmejne razmere nikakor ni časten. Lepakov za takozvane demokratske prireditve ni nikdo trgal ter so, kakor se spodobi, ostali nedotaknjeni, medtem ko so razni neodgovorni elementi (kdo, ne bomo preiskovali) z veliko vnebo in veseljem potrgali lepake na pr. za vprizoritev igre Krivoprisežnik, katero je priredil Dramatični odsek tuk. Bralnega društva. Želeti bi bilo, da ljudje, katerim je kolikčaj ležeče na tem, da se obmejno ljudstvo kolikortoliko složi k pravemu delu za narod — v bodoče s svojim vplivom in dobro besedo preprečijo tako netaktno postopanje.

Gornja Radgona. (Važen popravek!) Tisti, ki so padli s črešnje g. Bouviera, niso hoteli zastoj kupiti črešenj, ampak so padli z drevesa s privolenjem lastnika. Toliko, da ne bo nepotrebnih razburjenj in zamere.

Gornja Radgona. Te dni si je posebna komisija, obstoječa ob obč. funkcionarjev in dveh inženjerjev ogledala stavbišče za nameravano zgradbo velikega uradnega poslopja, kjer bi bili nastanjeni sodišče, davkarija, pošta in drugi državni uradi. Odločili so se za stavbišče na občinskem ozemlju. Potemtakem

se bo občinska hiša z gospodarskim poslopjem demolirala in bi v novem poslopiju imel tudi tržki občinski urad svoje uradne prostore. Primernejše bi bilo zemljišče Gospodarske zadruge. Komisija se je odločila za občinsko zemljišče iz praktičnega razloga, ker občina ne zahteva gotovega plačila, ampak samo izpolnitev pogoja, da bodo v novem poslopiju dali obč. uradu vse potrebne prostore, seveda tudi občinsko „kajho.“

Radinci. Prireditev sokolskega naraščaja v nedeljo je izpadla gmotno in moralno dobro. Ljudstvu pa je padlo v oči, da se je določil začetek prireditve na oni jutranji čas v nedeljo, ko je deca navadno šla k službi božji. Telovadba je pokazala močno voljo vaditeljev, ki naj najde posnemovalce. V splošnem pa je bila prireditev lahko rečemo mirno — kolikortoliko strankarskega značaja.

Radinci. Dasi so se preje vršili nabori vedno v Gornji Radgoni, se vršijo letos v — Radincih. Ta sprememba je zelo nepraktična. Radinci so v celem gornjeradgonskem okraju najbolj oddaljen kraj. Če upoštevamo okolnost, da se nabori začnejo že ob 7. uri in da je napr. Podgorje oddaljeno od Radinc celih 25 km, pač imamo jasno sliko o nerodnosti te spremembe. V Gornji Radgoni je prostorov dovolj in tudi kraj je najbolj primeren za naborišče. Zato protestirajo prizadete občine v imenu svojih nabornikov proti taki brezglavi novotariji.

Radinci. Tu se širijo vesti, da je gornjeradgonsko sodišče preseli semkaj. Koliko je na tem resnice, ne vemo, sicer pa bi taka premestitev bila zelo nepraktična, ker bi sodišče, ki itak ne leži v sredini svojega okoliša, prišlo na ta način v še bolj oddaljen kot.

Ljutomer. Dramatično društvo v Ljutomeru je končalo svojo 6 mesečno sezijo. Dne 4. in 5. junija je vprizorilo igro „Nijobo“ s prijaznim gostovanjem ge. Bukšekove in g. Bratina iz Maribora. Igra je nad vse dobro uspela. Dramatično društvo je res v pretečnji seziji sijajno vršilo svoje delo. Vprizorilo se je tekom 6 mesecev 8 iger, ki so se vsaka skoraj dva do trikrat ponavljale. Zlasti so nam ugajale: „Nebesa na zemlji“, „Rodoljub iz Amerike“, „Španska muha“, „Za hčer“ ter otroška igra „Pogumni Tonček“, ki je bila res nekaj krasnega. Vso čast ter našo največje priznanje zaslužita neumorno delavni režiser g. Perne in predsednik dram. društva g. sodnik dr. Turato. Tudi neutrudljivim igralcem — diletantom in diletantinjam — se najiskrenejše zahvaljujemo za njihovo požrtvovalnost in vztrajnost. Upamo, da sedaj igralске počitnice ne bodo trajale preveč dolgo in nam bodo naši diletanti zopet kmalu nudili prijetne večere.

Veržej. Praznik presv. Srca Jezusovega se bo v Marijanišču obhajal v nedeljo dne 26. junija po sledečem vzporedu: Zjutraj ob 5. uri sv. maša z blagoslov. Najsvetejše ostane nato izpostavljeno do druge uri popoldan. Po sv. maši pridiga. Nato slede sv. maše ob šestih, sedmi, osmi in deveti uri. Ob pol 10. ure slavnostna pridiga (govornik znani apostol srca Jezusovega vlč. g. Fr. Gomilšek, župnik od sv. Benedikta). Potem slovesna sv. maša. Popoldne ob dveh pridiga, obnovitev posvetitve celega zavoda najsv. Srcu Jezusovemu, procesija z najsvetejšim in kipom Srca Jezusovega, darovanje in ob koncu slovesni blagoslov. — Pridite torej, častilci božjega Srca, pridite zlasti mladina, ti cvet in nada našega naroda, če mogoče skupno kot Marijine družbe; pridite stariši, ki vam je pri srcu večna sreča vaših družin, da se s salezijansko družino skupno znova poklonimo našemu euharističnemu Kralju in obnovimo prisego večne zvestobe njegovemu božjemu srcu.

V Murski Soboti je stanovanjska komisija rekvirirala bivšo trafiko pri protestantski cerkvi za pisarno demokratske „partaje“. Že pol leta pa leži pri isti stanovanjski komisiji prošnja slovenske knjigarne, naj bi se ji dodelil kak primeren lokal. Kakor vidimo, so v Murski Soboti trgovski lokali za demokratske „partaje“ in „kancelaje“, za slovensko knjigarno pa jih ni. Ali to ni zelo podobno korupciji?

Sv. Križ na Murskem polju. Ljutomersko orlovsko okrožje vabi na svojo okrožno prireditev v Križevcih dne 29. junija (na Petrovo). Razven okrožnih odsekov in orliških krožkov, še nastopijo bratje in sestre iz Središča in Ljubljane, ter salez. gojenci iz Veržeja. Vstopnina k telovadbi znaša za sedeže 3 din., za stojišča 1½ din. Za razna krepčila bo dobro preskrbljeno. Po telovadbi uprizori križevski odsek v svoji dvorani, v tretjič, lepo igro „Na pričaj po krivem“ v 5 dej. s petjem in tamburanjem. Vstopnina znaša za to večerno prireditev 4, 3, 2 din. za sedeže. (Stojišča ni.) Torej na svidenje v obilnem številu!

Boračeva. Na nedeljski sokolski prireditvi v Radincih so neki redarji iz Melov napadli tukajšnjega mizarja Krefta pri čem ga je eden od napadalcev zabodel v prsa. Vzrok temu je najbrž nesrečni alkohol. Imenovanega so pripeljali v radgonsko bolnišnico.

Sv. Trojica. Če pride človek iz notranjosti ali pa od najsevernejše obmejne vasi v naš trg ali pa v Sv. Lenart, se mu zdi, da je kje sredi Avstrije. Če nagovoriš koga slovensko, ti odgovarja s svojo švabščino, katero bi celo pes težko prebavil, ko bi jo razumel. Drugič pridemo z imeni.

Ljutomerška okolica. Imenitna zgodovinska slavnost, ki ste jo Ljutomerčani obhajali na Telovo zvečer v proslavo I. slovenskega župana, obnesla se je res nad vse pričakovanje

imenitno in je to razveselilo nas okoličane še tembolj, ker smo že v predvojnih časih kot volilci radi prihajali ob vsakih volitvah slovenskim volilcem na pomoč in smo vam pomagali priporiti vsaj nekaj odborniških mandatov, četudi je načeloval vedno nemški oz. nemčurski župan in zato upamo in želimo, da nam vrnete uslugo s protiuslugo, ki vas bo stala le malo resne volje in nobenih posebnih težav. Žalostna resica je, da je naša mladina od časa vojne moralno zelo pokvarjena in se ta veliki nedostatek vidi posebno v tem, da fantje in dekleta ob nedeljah in praznikih ali postajajo zunaj cerkve in po trgu, ali pa popivajo po gostilnah, se tam nespodobno obnašajo, divje kričijo in se še celo pretepajo. Da je tako mladinsko početje nam in naši širji domovini v sramoto, to pač mora priznati tudi najhujši sovražnik cerkve in vere. V tem smislu združeni okoličani tukaj javno prosimo, naj novoizvoljeni občinski odbor dične tržke občine Ljutomerške, ki ima na čelu res za ljudski blagor vnetega župana, v bližnji odborovi seji potrebno ukrene, da se ta mladinska razvada odpravi ali vsaj znatno omeji. Želimo v prvi vrsti, da se gostilničarjem naroči med božjo službo gostilne zapreti in to moč imate v rokah samo vi. Znatno bi v tem pomagala tudi vaša dva redarja, ki jima bote to gotovo tudi naročili, ker je v tem javno zapopadena vsa čast udeleženi činiteljev in tudi korist tržkega prebivalstva, ne samo nas okoličanov. Svesti si vaše naklonjenosti vas zgotavljamo posnemačev brez razlike mnogoštevilnih strank, razum tega pa tudi obilnega uspeha za našo bližnjo bodočnost in se beležimo

združeni okoličani hvaležni vaše pomoči.

••• Gospodarstvo •••

Draginja — pada. To se čuti skoraj pri vsem blagu že pri nas, mnogo bolj še v drugih državah. Čim bolj se približuje kaka država rednim razmeram, tem bolj padajo tudi cene pri blagu.

Najprej se je opazilo to v Ameriki. Amerika je najmanj čutila slabe posledice vojske, skoraj nasprotno, ameriška industrija in trgovina se je ravno vsled vojske izdatno povzdignila. Ko pa je padla vrednost denarja po vojski in med vojsko v vseh državah, ki so se vojske udeležile, ameriški dolar pa je v vrednosti proti drugemu denarju vedno rastel, se je moralo to poznati tudi pri ameriškem blagu. Ameriško blago je postalo za naš denar naenkrat predrago, blago se ni moglo prodati, tovarne in skladišča so bila prenapolnjena. Da se blago vendar spravi v denar, so ga začeli ceneje ponujati, tovarne so omejele obrat, plače delavcem so se znižale, in cene so padle.

Iz Amerike se je razširilo znižanje cen najprej na Angleško. Tudi Angleška živi predvsem od industrije in trgovine. Isto, kar smo videli prej v Ameriki, se je opazilo na Angleškem. Tudi tam so tovarne omejele obrat in hotele znižati delavcem plače. Prišlo je do hudih bojov in stavk, končno so se morali udati delavci in plače so se znižale istočasno s cenami blagu. Popolnoma enako se je razvijalo padanje cen na Francoskem, zadnji čas tudi v Nemčiji in na Češkem. Časopisi poročajo, da so češke tovarne za steklo in papir preobložene z blagom in brez naročil. Posledica je, da je blago vedno cenejše, delavcev vedno več brez dela in plače nižje.

Tudi pri nas se vidijo prvi sledovi padanja cen. Za denar, ki si ga izdal v jeseni za eno obleko, dobiš sedaj že skoraj dve. Pred par meseci smo plačevali kg sladkorja nekod celo po 82 K, danes ga dobiš po 52 K, kolikor hočeš. Skoraj pri vsake vrste blagu se vidi, da postaja cenejše. Edino, kar se drži pri nas na stari ceni, je žito in moka. Pa ne, da bi kdo mislil, da je ravno kmet kriv te draginje. Kateri kmet pa ima danes prodati pšenico? Ceno držijo žitni prekupci, ki nikakor ne morejo razumeti, da bodo tudi oni morali iti s cenami enako kakor pri drugem blagu. Toda prisilila bo jih k temu Amerika, ki baje ponuja zadnji čas pšenico že po 600 naših kron za 100 kg.

Posebno nepričakovano so padle cene na Madžarskem. Spretni politiki finančnega ministra se je posrešilo dvigniti kurz madžarske krone, s tem pa so padle cene blagu za 50, 100, celo za 200 %. Priznati moramo, da se danes živi na Madžarskem ceneje ko pri nas.

Ne bo še sicer tako kmalu, da bi imeli pri nas zemljice po dva krajcara in škatljico vžgalic po krajcarju, toda upati je, da dosežemo v doglednem času vsaj cene, ki bodo nekoliko prebavljive. Najboljše sredstvo v boju proti draginji je bilo, je in bo: zmernost, skromnost. Ne kupuj ničesar, ako neobhodno ne potrebuješ, ne zadržuj blaga, ki ga lahko prodaš. Denarja pa ne veži v nogavico in ne devaj pod vzglavje, ampak naloži ga v domačo hranilnico, kjer je bolj naložen ko v najboljši nogavici. S tem pomagaš tudi sam zmanjševati draginjo in urejevati gospodarstvo celega naroda.

Dramatično društvo v Gornji Radgoni priredi igro „Legijonarji“ v soboto 18. t. m. ob 8. uri zvečer in v nedeljo 19. t. m. ob 1/4. uri popoldne v gostilni Karbaš. Sedeži: 1. vrsta 4 din., 2. vrsta 3 din., 3. vrsta 2 din., stojišča 1 din.

Listnica uredništva.

Gornja Radgona: Razmerje med mojstrom in učencem je delikatno vprašanje, katero morajo, ker je to v njih stanovskem interesu, že mojstri sami rešiti. Mi nismo poklicani, kritizirati učencev, ker imamo starih grešnikov preveč. Vzgoja obrtniškega naraščaja pa je stvar mojstrov in energičnih pomočnikov. — **Apače:** Poročajte še in samo stvarno. Naš princip je, grajati brezobzirno vse, kar je slabo. Hvala.

Ljubitelji lepih knjig!

Segajte po knjigah,
katere ima v svoji zalogi
knjigarna Panonija
v Gornji Radgoni

Kot generalni zastopnik za Slovenijo vštevši Prekmurje in Medjimurje mineralne rafinerije delniške družbe na Reki

ponudimo po najnižjih cenah in prvovrstni kakovosti, pri manjšem odjemu iz komisijske zaloge v Celju, ter v celih vagonih iz tovarne v Reki: Gasolin, Ligroin, lahki srednjetežki in težki bencin, nadomestek terpentina, petrolejski rafinat, olje za pogon Dieselskih motorjev, vulkansko olje za osi železniških vozov, olje Batsching, olje za vretena, vse vrste rafiniranih in destiliranih lahkih in težkih strojnih olj, olje za cilindre in avtomobile, tovotovo maslo, parafin, sveče, koks in asfalt.

Zveza slovenskih trgovcev v Celju.

Zdravilišče Slatina Radinci

otvorjeno od 1. junija do 15. septembra

Mineralne, naravne ogljikokisle, parne, električne kopelji. — Pitna zdravitev.

Dobro oskrbljena zdraviliščna restavracija. — Kegljšče, tenis in druga zabavišča so gostom in izletnikom na razpolago. Prospekte razpošilja in pojasnila daje ravnateljstvo.

Veletrgovina kolonialnega in
špecerijskega blaga

KAROL HABER • MARIBOR

Telefon št. 149 int.

Brzjavlj.: Haber Maribor

Velepražarna za kavo z motornim obratom

Književne vesti!

Na leto sezono naročite si takoj
novoizšlo knjigo Jirasek:
„Filozofska historija“
30 K, ki je izšla kot prvo hrvatsko
jubilejno izdanje. Po povzetju
31 K. Pošilja

J. Harejk srednica češko-jugo-
slovanske knjižare
Zagreb, Hatzova ul. 15.
Najboljši historični roman čehoslovaškega naroda.

Dobi se ocetna kislina

(Esenc) na debelo v vsaki
množini. Vprašati v upr.
„M. Straže“.

Kupi se

rabljen štedilnik na dva
cilindra. Vpraša se v
Upravništvu M. Straže.

20 do 30 % ceneje!

manufakturno blago

vsake vrste, najboljše kakovosti in najlepši izbrani vzorci,
židane, perkaltate, delenaste in vsake
vrste naglavne rute,

čevlje za moške, ženske in otroke,

sladkor

kavo, žgano in surovo,

riž,

milo,

sol,

moko,

otrobe,

razne poljedelske stroje,

motike,

steklo (šipe za okna)

modro galico,

cement

deske, late, štafelne,

tesan les,

petrolej, čisti, beli,

barve, suhe in oljate,

umetna gnojila,

katran (teer),

apno,

bencin,

firnež

in sploh vsakovrstne gospodarske,
obrtne in kmetijske potrebščine kupiš

20 do 30 % ceneje pri

Gospodarski zadrugi v Gornji Radgoni

POSJOJILNICA V GORNJI RADGONI

r. z. z. n. z.

sprejema

hranilne vloge

ter jih obrestuje po

4 %

Obresti pripisuje brez poseb-
nega naročila koncem junija in
koncem decembra h kapitalu;

daje

posojila

na vknjižbo, na poroštvo, menice
tekoče račune, vrednostne papirje,
raznovrstne trgovske kredite, akreditive;

sprejema od svojih strank kot vloge
hranilne knjižice in plačuje za nje
terjatve drugih denarnih zavodov;

dela prošnje za vknjižbo posojil

brezplačno;

plačuje rentni in invalidni davek
sama ter ga ne odteguje vlagateljem;

posreduje pri izmenjavi tujih

valut (tujega denarja),

vnovčuje čeke ter izvršuje vsakovrstna
nakazila;

daje vsa v denarno stroko spadajoča
pojasnila in kreditne
informacije brezplačno.

Uradne ure vsak delavnik od 8.—12. ure.

Uradni prostori v lastni hiši,
glavna cesta št. 14 ob kolodvoru.

Račun čekovnega urada v Ljubljani,
št. 10.593. — Telefon št. 3.

Tovarna strojev, livarna železa in kovin

R. & J. Ježek, Maribor

Aleksandrova cesta št. 51

ima v Mariboru bogato zalogo vsakovrstnih
poljedelskih strojev in poljedelskega orodja.
Parne lokomobile, valcove stolice, opreme mlinov
in žag. — Transmisije, odlitke iz železa in kovin.

VABILO

na izredni občni zbor

Posojilnice v Gornji Radgoni,

registrovane zadrage z neomejeno zavezo,

ki se vrši v nedeljo dne 26. junija 1921 ob
8. uri zjutraj v dvorani Posojilnice.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje letnega računa za leto 1920.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Določitev remuneracije načelstvu in nadzorstvu.
6. Volitev načelstva in nadzorstva.
7. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času
ne bil sklepčen, vrši se eno uro pozneje na
istem mestu in po istem dnevnem redu drugi
občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na
število navzočih zadrugnikov.

Načelstvo.